

- Sta stoji iza improvizovanog nastupa na temu "Energy-to-Waste"?
- Kakve veze sa samim nazivom ima tekst koriscen tokom nastupa: https://www.persee.fr/doc/ecoap_0013-0494_1995_num_48_2_1558

Pre svega, Energy-to-Waste nije projekat sam po sebi, vec je zamisljen kao deo vece strukture, projekta pod nazivom DOF (Degree of Freedom). Generalno, projekat se bavi stepenom slobode koji imamo u reakciji na razlicite probleme sadasnjice i postavlja pred nas jasan izazov: "Sta bi bilo kada bi probali da zamenimo tehnicke umetnickim metodama i obrnuto? Koliko su te granice zapravo jasne i da li su i dalje tu - za mene - za tebe - za nas?". Da, bavi se relativizacijom pristupa nekim urgentnim problemima danasnjice na koje se odgovara kao iz topa tehnoloskim dostignucima. Time se gubi iz vida siri kontekst i zapravo precutna odluka da smo saglasni sa jednim posebnim svetom tehnoloskog narativa, koji je i te kako interesantan ali i zabrinjavajuci. Zivot van tehnoloske sfere deluje polovicno takodje. Projekat je osmisljen u vidu igara koje bi se lako jedna na drugu nadovezivale i dopunjavale poput mozaika. Svaka od igara se osmisljava nezavisno, i zasniva na slobodnoj volji ucesnika da pruzi svoje vidjenje i osecanje situacija u kojima je. Cilj projekta je kreacija baze svedocenja na ovu temu. Vise o projektu u zasebnoj dokumentaciji.

- "Energy-to-waste" → sam naziv je zapravo igra recima cesto koriscenog termina u struci u kojoj sam (prerada otpada) a to je "Waste-to-Energy". Odnosi se na proces spaljivanja nerekiclabilnog komunalnog otpada i promovise se kao resenje naseg potrosackog nacina zivota. Jasno je da je cilj svake industrije profit, tj. sto veci i jeftiniji proces, a to podrazumeva sto vise otpada i u buducnosti. Bas takav narativ je zabrinjavajuc jer prelazi sa trenutnog resenja na kreiranje potrebe i jedne buducnosti koja nas podredjuje sebi zarad svog opstanka. Sa druge strane, resenja jesu neophodna jer deponije to zasigurno nisu. Upravo ovde dolazi do izrazaja cinjenica da pitanje otpada itekako nije samo tehnicko pitanje, vec vise socijalno i filozofsko ("Sta je otpad uopste?").
- Nastup je bio osmisljen kao improvizacija: pokret u odgovor na audio (odlomci iz naucnog rada i pozadinske melodije). Konkretan tekst je odabran jer nije nov (a ni sama problematika) i zato sto pokusava da objasni problem otpada na dosta apstraktan nacin kroz bazicne principe termodinamike i time nas zapravo priblizava preispitivanju iz ugla filozofije: "Sta su zapravo fizicka ogranicenja naseg potrosacko-disipativnog zivota? Da li su resenja koja sada razvijamo kao drustvo gubljenje vremena jer su i ona sustinski disipativne strukture?". Ako postoji jedna potentna teksta, to je da entropija raste sta god da uradimo. A entropija je cist gubitak energije. Otud nije svaka aktivnost produktivna - nije svako resenje pravo - mora postojati izbor - da li uopste postoji ispravno resenje ili uvek zavisi...Svaka od mojih tvrdnji je sporna, ali to je i poenta - ja ne zelim da dajem definitivne izjave ili odgovore, vec da podstaknem neku vrstu preispitivanja kroz svoj rad sa drugima. Crveno klupko koje se razvija po sceni je simbolicko, dakle ono predstavlja vise stvari: entropiju koja se uvecava kako neuredjenost sistema raste i cini proces

nepovratnim bez dodatnog uloga energije, ali isto tako može da se sagleda i kao materijalizacija ljudske aktivnosti koja je potencijalno privremena ili uzaludna konstrukcija, a može se i sagledati i kao formiranje granica, ograničenja u prostoru. Koja je tu uloga aktera - koji tu entropiju uvećava, generise otpad ili stvara rešenja? Gde su granice sistema? - one su jako bitne jer ni jedan zaključak termodinamike nije zapravo opstao nego je u odnosu na izbor i definiciju granica sistema. Odgovor na ovo pitanje još ne postoji - ti odgovori su zapravo dijalog i proces asocijacija koje nastaju pri kontaktu sa ovom improvizacijom. Bas zbog toga je i njegovo prikazivanje na skupu Kameleona bilo tako zanimljivo!

- Uloga plesa u nastupu, projektu i siri: Iako se ja ne bavim plesom profesionalno, on je u mom životu, a i u ovom projektu od egzistencijalnog značaja. Moj cilj je da probam da filozofiram telom, ne samo iz glave, jer to je donekle previše pristrasno. Svaki put kad plesam, ja sam svedok nepobitne činjenice da ples i ekspresija kroz pokret menja naše misli i stanje svesti. Dok sam čitala neke za mene veoma važne knjige, pitala sam se kakvi bi bili stavovi ovih velikih ljudi kada bi plesali i disali u ritmu svojih otkucaja srca, kada bi bili onoliko intuitivni i mistični koliko je potrebno za celovito shvaćanje svakog aspekta naše realnosti.
- Rastuća kompleksnost shvaćanja sveta u kojem živimo nam govori jasno i glasno da nemamo vremena ni kapacitet da razumemo “sve to”, te je stoga bolje da prepustimo nekome drugom time da se bavi. Moje mišljenje je da “sve to” treba uprostiti i dovesti u vezu sa ličnošću, jer ni jedno od tih problema i rešenja nije objektivno, već se direktno odražava na mene i tebe. Borba protiv rezignacije ovde predložena se odvija u otelovljenom iskustvu, svesnoj kreaciji i intuitivnom shvaćanju problema i rešenja. Sastoji se u otvorenom “NE” konvencionalnoj i nametnutoj intelektualizaciji, objektivizaciji i otudjenju problema. Specifičnost DOF projekta je što “Energy to Waste” može da se shvati na nebrojeno mnogo načina: kao neiskorisceni potencijal, kao činjenica - jer svaki otpad sadrži određenu količinu energije, kao gubljenje vremena itd. DOF želi da sakupi i sagleda različite poglede na istu temu i odrazi polifoniju interpretacija.